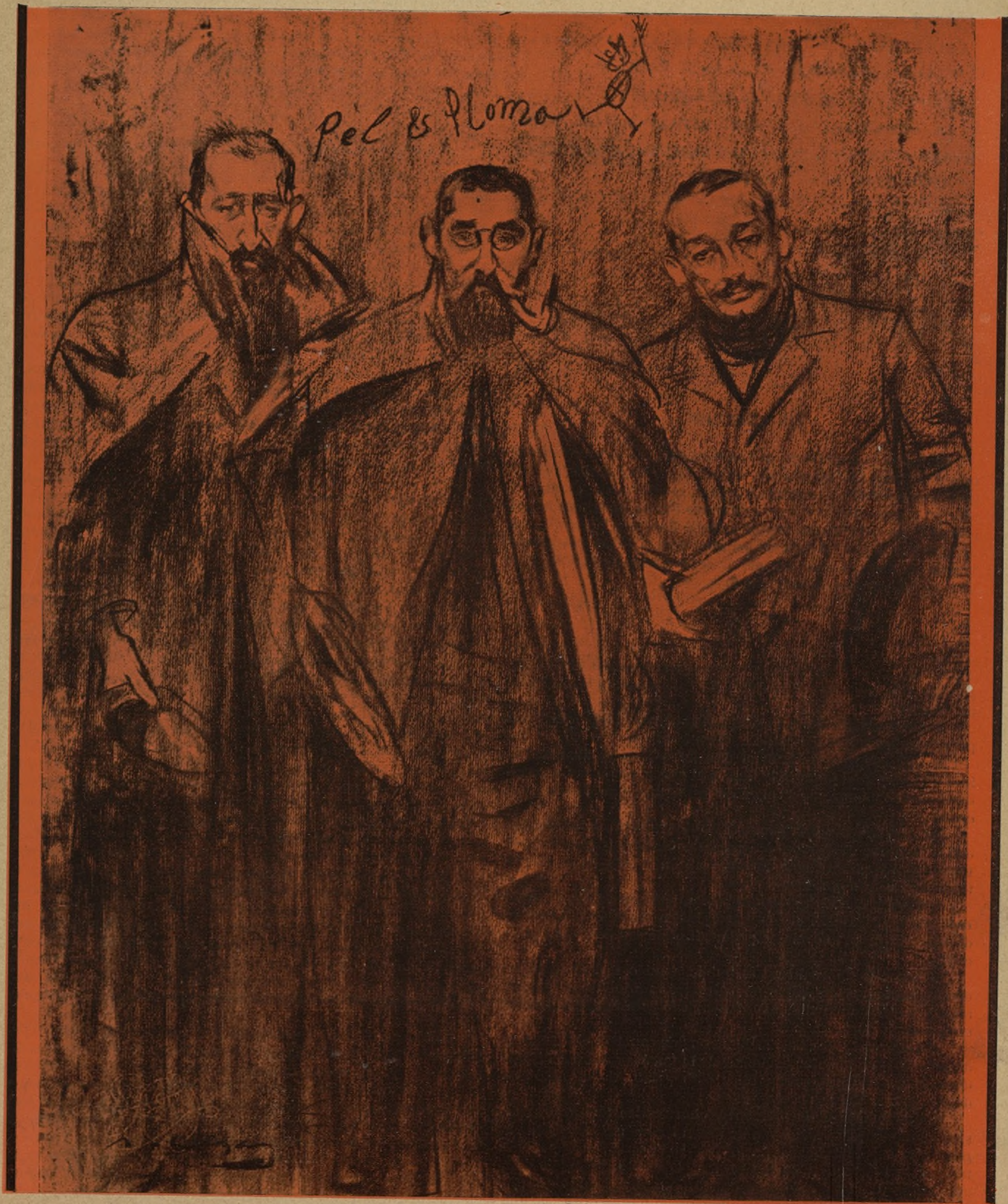

Pèl & Ploma

1900

Feliç any nou.
Feliz año nuevo.

Nos meilleurs souhaits
à l'occasion du nouvel an.

Prosit neu jahr.
A Happy new year.

LA-NENA PROSA

UNA - NENA - UN - DIA - SANVA - ANA - A - JOGA - A - LA
BLANCA - Y - ARMOSA - SORRA - DAL - MAR - JUGAN - JUGAN -
BA - CAURA - AL - MAR - LA - POBRETA - NENA - SUFAGABA.

Y - UN - NEN - CA - LASTIMABA - MOL

BA - ASCLAMA * POBRA - CARMETA - TAN - CA - LA - AS-
TIMABA - CUANT - JUGABAM - TOTS - DOS - CANERAM - DE - FE-
LISSUS †

ALS - LLAVIS - LI - CUMANSABAN - A - AMBLANQUI - LA -
CABALLERA - ROSSA - LAS - UNADAS - LI - TAPABAN.

ESDÍ - YA - NO - AXISTIA

YA - CUMANSABA - ASE - FOSC - DATRAS - DA - LAS - MUN-
TAÑAS - AS - VEYAN - ALS - LLUMS - ANSESUS

, !POBRETA!, NENA! AY - SENYO

AL - NEN - VA - CAURA - ASOBRA - DELLA
QUINA - NIT - LA - SEVA - MARA *

PEPET

Els ignocents

Els veritables *ignocents* de l'edat present som nosaltres. Ademés den Casas i jo, ho són tots els innumbrables amics i cone-
guts que aquí fan d'arquitecte, pintor, music, poeta, escultor,
escriptor, gravador, orfebre, decorador i totes les altres feines
que de lluny o de la vora toquen a l'Art. Tots som els *ignocents*
del dia, tant si fem oficis d'Art per gust com si és per casualitat;
tant si ns deixem dominar per la ceba com si tot just n'hi po-
sem un lleuger regust en lo que fem.

El que pinta de sol a sol encofornat en un estudi fred i trist,
pensant en l'efecte que produirà l'obra penosament acabada, és
un *ignocent*.

El que corre serrallades i patimolls buscant el bés de la boira
pera tapar les rojors del ponent, és un *ignocent*.

El que sorprèn les flors al deixondar-se, pera fixar els co-
lors que neixen al jugar-hi la llum, i el que n canta les amaga-
des bodes, o l'amor que s roben els papellons, tres altres *igno-
cents*.

Qui corrent conques, planes i montanyes espera am dalit la
cançó llunyana del pastor, de la velleta filadora o la relliscosa
tonada del traginer, pera dir-nos com és la veu de la nostra
terra, és un gran *ignocent*.

Si corrent ciutats i pobles, esbrinant costums, vicis i escan-
dols, algú n'esculpeix el bon exemple o n despulla les nafres,
donant a llum una novel·la, ja podeu dir que també és un *igno-
cent*.

Si fugint del llibre dirigit al públic, esmicolat d'un a un in-
dividu, l'escriptor desitja fer-ne fruit a les munions que deuri-
en anar al teatre i dona vida a la seva creació pera l'escena, l'autor
encara és més *ignocent*.

Si deixant els magatzems de maons de cantell i els armaris
de sis pisos, un arquitecte fa eixir de la terra les sagrades línies
d'una catedral o les airoses voltes d'un palau, el que així fa o
desitja és ben bé un *ignocent*.

El que interpreta devotament les harmonies dels grans mu-
sics; el que am l'hermosa veu que tingui com natural, tresor la
gasti pera fer oblidar els mals sorolls de la terra; el que a l'es-
tampar un llibre mira l'goig dels ulls; el que al fer una joia don-
gui ànima d'Art a l'or, les pedres o l'esmalt; el que domini l
fanc o la cera fins a fer desitjar que parli la figura nova; el que

planti ls arbres i faci obrir les flors pera alegrar-nos la vida; el
que am la seva paraula pensada i llençada am bellesa faci ca-
llar la buidor dels que no escolten; els que llencen per les cano-
nades dels orgues les més religioses notes d'una musica cre-
ienta; aquests, tots, sense excepció, són una colla d'*ignocents*.

I ho són també ls que ho intenten, que ls agrada, que s'ho
escolten, que s'ho prenen en serio, o tant sols mig en serio, i
encara ls que tot just no sen burlen.

Tots, tots, tots els que en aquestes coses inútils creuen o
sospiren per museus, col·leccions, monuments, grans cate-
dral, hermosos palaus, construccions artistiques, llibres d'es-
tampa immortal, gravats que en negre enclouen els colors, di-
buixos am vida, amb ànima, am moviment, cants del poble, de
la terra, de grans genis, fervorosos executants de sublimes com-
posicions que viuen sigles; els que, glorificant grans homes,
s'immortalisen hermozejant les ciutats am les estatués que
fonen o treuen de la pedra sense forma; tots, tots, tots no són
més que una colla d'*ignocents*!

Ignocents som tots de parlar d'Art allí aon cap orella pot
sentir-ho, perquè l'indiferentia són tanca les portes, fent apagar
les veus dels que criden la bellesa entre un brúgit de cotisa-
cions, xarries de maquinaries i trepitjades de remats humans;
allí on tot just hi han quatre quartos pera fer l'oració de pedra
més gran i sentida dels nostres temps, el temple aquell quins
aislats pinauls semblen braços inútilment estirats cap a un cel
implacable, pregant-li am l'hermosura de les ratlles que remo-
gui la comoda devoció dels que no troben sacrílec l'empastifar
l'altra catedral, la vella, la pairal, aquella que s'alça al cim del
cor de la nostra ciutat.

Allí, ont els museus muden de pis com els homes endeutats,
o ls fugitius, quan no van a parar a les quadres fetes pera ense-
nyar tocinos o atipar forasters; ont, entre les poques col·leccions
difícilment visibles s'hi sent més remor d'enjogaçats aucells i
els crids de *fet!* dels baillets, que ls sorolls del llapic, rascant el
paper de l'home que té sed d'apendre.

Aquí, on tant bon punt se veu junt un bon grapat de vidres,
armes, quadros, dibuixos, llibres, gravats, joies, esmalts o re-
taules, sembla que s'cridin als estrangers de plena bossa pera
desfer-se d'aquells hermosos trastos que feren els catalans
d'abans i que ls d'ara no sabem guardar ni defensar; aquí i
fóra d'aquí, ont a cada pelegrinació als claustres que sis sigles
respectaren se troba l'ànima dels *ignocents*, am més capets des-
troçats, columnes ratllades am vils noms que mai sortiran del
no esser res i capitells escarbotats am veritables ganiyets d'as-
sessi; aquí i fóra d'aquí, però a la vora, aont a cada amie foras-
ter que s porta de l'una escassa meravella a l'altra, s'hi troben
desaparicions misterioses de tot lo que fa olór d'objecte artístic;
aquí, aont unes exposicions de les arts més belles se mo-
ren de mort violenta, perquè la llum de París ha encogat els
que ns haurien de guiar, mentres que en aquella calumniada
gran ciutat, ademés de l'Universal que mata la nostra exposi-
ció, hi haurà ls dos grans salons de sempre i un de nou més
triat i rebuscat; aquí, aont els nois erien cametes de perdiu,
perquè l'unic parc que tenim està entaforat de rocamés pesse-
bristes i barraques d'horta valenciana; aquí, aon no s'alça com
la que fos forta d'un sol home la veu de tots els que fan de pin-
tor quan ens trobem amb aquell reglament xinó de les fotogra-
fies, jurats discutibles i temps d'expedició adelantada quasi
tant com anem atraçats de bon gust; aquí, aon, fugint la gracia
enverinada, però amb impotents matzines de matar rates, se
n'han d'anar cap als llores forasters quasi tots els pintors que
busquen sortir de les reduïdes botiguets que s fan la compe-
tencia; aquí, aon se parla am tant bon estil d'un quadro vergo-
nyós que no tingui res que veure am l'Art, com d'un es-
forc fet per pinzells mantinguts per les mans fortes dels pintors
que n són.

També aquí, aon les neurastenies s'aplaquen al sentir refl-
lar tenors i es tornen furioses si Wagner ens visita més o me-
nos ben presentat; aon s'omplen els concerts si ls pianistes fan
gimnastica, o s'buiden si quatre musics ben avinguts traduei-
xen Beethoven o algun altre gegant, i sols se buiden més si les
orquestres volen sortir d'aquells sorolls de festa major pagesa,
fent arribar aquí les harmòniques pensades d'un César Franck;
aquí, aon en música ls més alts semblen no tenir quasi cap, i
els més humils no piquen prou fort am les mans pera fer tornar
els que prediquen l'art gran; aquí, aont els llibres bons no s ve-

nen, i amb això, com els dolents, són massa cars i les multituds s'arrenquen les publicacions més bestialment erotiques, entre les que deshonren el gran art dels Gutenbergs, Plantins i Elzevirs; aquí, aont el diari més estimat suprimeix aquest any, potser per força, els anals artístics de la ciutat; aquí, pobra ciutat de vida fofa, aon realment surten caps ben sentats que podrien alçar un teatre gran i fort, i ni s troben colles de comics pera poder-los representar ni publicos que ho demanin, i mentres les cançons més boniques són insultades com coses de nois, molts homes d'aquells que han de fer ganyotes pera passar per seriosos van fent sentir, no ja cançons, sinó sorolls de ximple; aquí, aont ha arrelat l'imbecil paraula *modernista*, aplicada pels que tant sels en dona naps com cols, i, mentres no veuen lo mica bo que d'això s fa, s'empassen vestits, catifes, corbates i terriça que sols de lluny se sembla al bon Art nou que en totes les terres d'aquest món vell ja regeix les arts secundaries de la vida; aquí, per fi, aon se mou tant soroll de vida propria, d'iniciatives, de projectes arxi-meridionals, i aon no poden juntar-se quatre parers si lo de l'Art va de serio; aquí, aon el fer ofici d'Art, modestament o am verdader talent, és feina de desocupat, de desequilibrat (?) i de tots aquells insults que, com bravada malaltica, puja del grapat aquell de gents indiferents que ni fan ni deixen fer; aquí, aon tot això passa fins a l'alçada del més babelesc campanar, aquí l fer ofici d'art és esser molt *ignocent*.

Gaudim-nos avui, ja que és la nostra festa; i si ara s recorda la destrucció dels antics *ignocents* per un home sense ànima, esperem que sortirà... d'aquí molts cents anys el dia gloriosament hermós en que per fi ls *ignocents* acabin amb els que, essent homes, traginin sobre la terra uns monstruosos cossos sense l'halè sagrat de l'ànima.

La Plaça de Catalunya

Am la major alegria s'ha vist, per fi, pera què serveix la Plaça de Catalunya. L'aspecte de les barraques de fira, el moviment dels compradors, els crits dels venedors i les coloraines dels articles exposats, són circumstancies que contribueixen a formar un quadro altament pintoresc, que dona no poca hermosura a la més gran esplanada de la nostra ciutat, que és la que fa dinou del món, per ordre de ciutats ganapies.

Sols hi trobem a faltar un joc de botjes i alguns *tios-vivos*, que podrien servir pera tirar al blanc. Tant-de-bo que la comissió corresponent organísés allí una fira perpetua, que podria fer reviure ls grans jorns que vegeren en altres temps Now-gorod, Leipzig i Beaucaire!!

La guerra sud-africana i el número extraordinari de

«Pel & Ploma»

Tenim el disgust d'advertir als nostres subscriptors i miradors que l número extraordinari d'Hivern sortirà dos o tres dies endarrerit per no haver arribat del Transvaal en temps oportú l'or que necessitem pera uns certs daurats de la primera plana.

I encara diuen de la guerra! La pintura, que és un art de pau per excelencia, empantanegada en les seves manifestacions per la lluita entre cosins germans i anglo-germans, a fins del sigle XIX!

Oh tempora! oh...

Lo del retras va de debò: per això demanem als amics i coneguts que facin el favor de no amohinar-nos am reclamacions.

Recordem als *corresponsals* que no ns hagin demanat la xifra que volen del número extraordinari, que si no ns ho diuen, sols n'enviarem un, perquè la tirada que n fem és curta i aniran molt buscats.

A nos abonnés étrangers

Le numéro d'aujourd'hui n'a pas de sens commun, parce que c'est la fête des *Saints innocents*, autrement dit, celle de tout le pays. C'est l'habitude, quelque peu moyennâgeuse, de remplir les journaux de canards, ce qui entre en plein dans nos moyens, puisque *Pel & ploma* signifie *Poil & plume*.

Nous avons cru devoir en avertir nos bons amis de France et d'ailleurs, pour éviter des erreurs lamentables sur nos opinions artistiques.

D'ailleurs, le prochain numéro sera un ample dédommagement: il se composera d'un gros petit tas de dessins *sérieux*, et d'une partie littéraire qui mériterait d'être comprise partout. Ce ne sera pas moi qui le rédigera: ce seront les plus forts de mes amis.

Et avec celà, vous souhaitez une excellente année de l'Exposition, et vous donne rendez-vous à Paris,

M. U. & R. C.

NOTA.— Els clixés del present numero han sigut fets per la casa J. THOMAS, 375, carrer de Mallorca.

Tipografia «L'AVENÇ»: Ronda de l'Universitat, 20, Barcelona. — Telefon 115

BOER TOBACCO

Manufactured by B. Van ERKOM

PRETORIA, South Africa

Sole agent for ENGLAND

Jonh J. WOODS, 212 Strand

OPPOSITE LAW COURTS

Es el preferit dels inglesos

PERA FUMAR EN PIPA

Per deixar el negoci

Se lloga l Palau de Belles Arts, aon ja no poden celebrar-se exposicions per anèmia general i indiferència pública

Hí ha quadros pera vendre,

am marcs assortits

Al que n compri dotze se li regalarà una reducció d'un lleó que va sobrar d'una exposició

Informarà l municipal de punt

Les col·leccions de proves d'artista editades per PÈL & PLOMA reproduint dibuixos de R. CASAS són el present de més gust que pot fer-se per Any Nou i Reis

Un exemplar sol, enquadrat, 10 pessetes. * * * * La col·lecció de deu, 75 pessetes

Pèl & Ploma ♦ Semmanari a 10 centims

Dibuixat per R. CASAS ★ ADMINISTRACIÓ: 6, Passeig de Gràcia, GRACIA-BARCELONA ★ Escrit per M. UTRILLO

SUSCRIPCIÓ

Barcelona, límits actuals, un any, 5 ptes. ● Resto de España, un año, 6 ptas. ● Union postale universelle, un an, 7'50 fr.

Tots els subscriptors tenen dret al cartell anunciador.

Números atrassats, 25 centims

IGNOCENCIA

Dibujo del Señorito Pepito A.
Ayuntamiento de Madrid